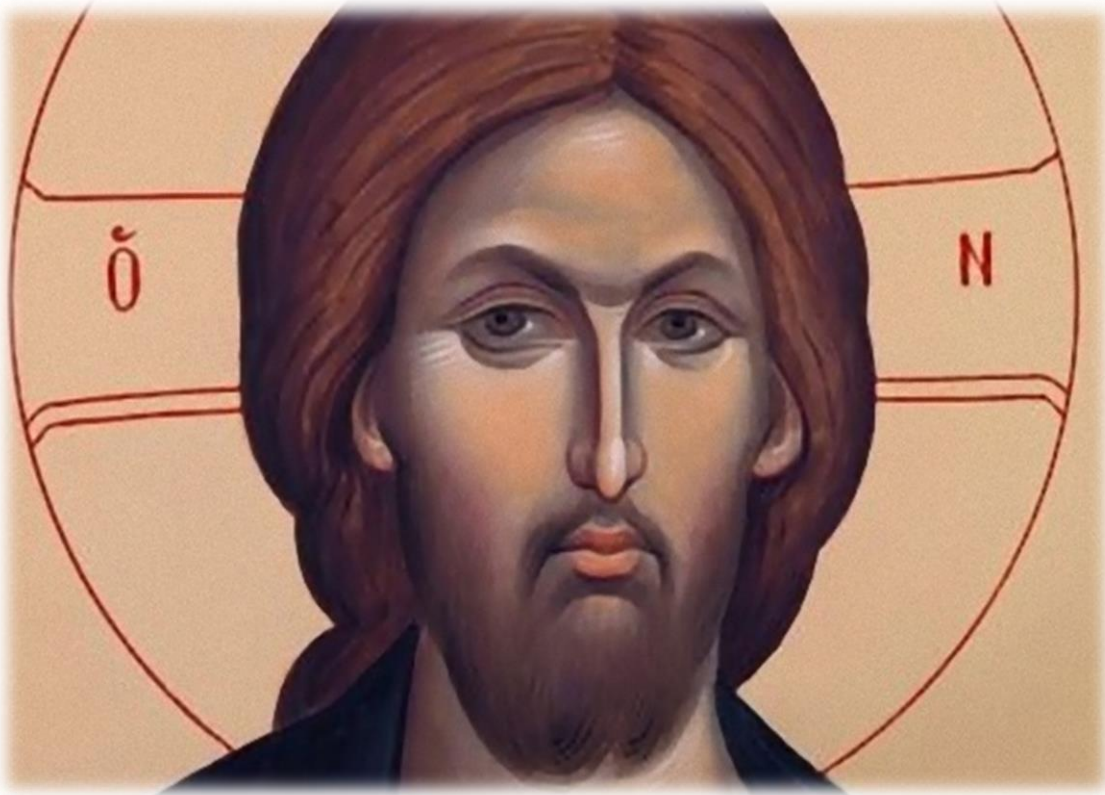

Ότι δεν είναι Χριστός, είναι κλέφτης της ψυχής μας.

π. Συμεών Κραγιόπουλος (†).

Παρακαλώ να προσέξουμε ιδιαίτερα τα λόγια που είπε ο Κύριος στην αρχή της ευαγγελικής περικοπής που ακούσαμε: «Εγώ ειμι η θύρα· δι' εμού εάν τις εισέλθη, σωθήσεται και εισελεύσεται και εξελεύσεται, και νομήν ευρήσει. Ο κλέπτης ουκ έρχεται ει μη ίνα κλέψη και θύση και απολέση· εγώ ήλθον ίνα ζωήν έχωσι και περισσόν έχωσιν» (Ιω. 10:9-10).

Ότι δεν είναι Χριστός, όσο κι αν φαίνεται καλό πράγμα, είναι κλέφτης, κλέφτης της ψυχής μας, και έρχεται και οργιάζει μέσα μας. Σε μερικές ψυχές το βλέπει κανείς αυτό. Ούτε ένας λύκος δεν κάνει έτσι, όταν θα μπει στο μαντρί, όπου αλύπητα πνίγει με τη σειρά ένα-ένα τα κασίκια και τα πρόβατα.

Ο κλέφτης αυτός, άσχετα με ποια μορφή έρχεται, κάνει κακό πολύ περισσότερο από τον λύκο. Είναι πολύ αγριότερος και πολύ πιο άσπλαχνος από τον λύκο και κυριολεκτικά αλωνίζει μέσα στην ψυχή, οργιάζει μέσα στην

ψυχή και έρχεται να κλέψει, να σφάξει και να εξολοθρεύσει. Και ταλαίπωρος, ταλαίπωρος ο άνθρωπος – ας είναι χριστιανός, ας είναι μοναχός, ας είναι κληρικός – ταλαίπωρος αυτός ο οποίος αφήνει τον κλέφτη αυτό, τον ληστή αυτό, που έρχεται και καταληστεύει την ψυχή. Ενώ μακάριος εκείνος ο οποίος κλείνει την πόρτα της ψυχής του σε όλα αυτά και την ανοίγει στον Χριστό, που είναι η θύρα.

Μέσα από τον Χριστό βρίσκουμε τον Θεό, βρίσκουμε τον παράδεισο. Είναι ο Χριστός αυτός που θα περάσει τη θύρα της ψυχής μας και θα έρθει μέσα στις ψυχές μας, για να φέρει τη βασιλεία του. Είναι αυτός που φέρνει ζωή, ενώ ο κλέφτης έρχεται να ρημάξει. Και είναι ταλαίπωρες –επαναλαμβάνω και το τονίζω – ταλαίπωρες όσες ψυχές γίνονται θύματα του οποιουδήποτε κλέφτη.

Ο Χριστός έρχεται για να δώσει ζωή και περισσόν ζωής. Είναι μακάριος αυτός ο οποίος έτσι απλά-απλά πιστεύει στον Χριστό, δέχεται τον Χριστό, δέχεται τη ζωή που φέρνει ο Χριστός, την περίσσια αυτή ζωή. Είναι μακάριος αυτός. Από εδώ είναι ήδη στον παράδεισο. Όντως λαμβάνει γεύση του παραδείσου, προγεύεται τα του παραδείσου.

Είπαμε και άλλη φορά: Αν δεν μπορείς, άνθρωπέ μου, να καταλάβεις αλλιώς, από τα πράγματα να καταλάβεις τι γίνεται σ' εσένα. Αν υπάρχει ρημαδιό μέσα σου, μην έχεις αμφιβολία ότι ο κλέφτης ρημάζει μέσα σου, και ρημάζει γιατί, όσο κι αν δεν το καταλαβαίνεις, εσύ αφήνεις τον κλέφτη και περνά μέσα σου.

Αν υπάρχει μέσα σου ζωή, χαρά ζωής, ζωή που δίνει ο Θεός, η οποία τα έχει όλα – όχι ζωή τέτοια που ξέρουμε αλλά θεϊκή ζωή – είναι φανερό ότι κλείνεις την πόρτα στον ληστή, στον κλέφτη και δέχεσαι τον Κύριο, δέχεσαι τον Χριστό· είναι φανερό ότι είναι μέσα σου ο Χριστός. Είναι πολύ καθαρά τα πράγματα, πολύ σαφή και δεν επιτρέπεται να μπερδεύεται κανείς.

Το μυστικό είναι να θυμηθείς αμέσως ότι δεν είναι δυνατόν, αν δεν προέρχεται από σένα η αιτία και η αφορμή, να σε αφήσει έρμαιο ο Θεός στο

να ρημάζει ο κλέφτης μέσα σου. Οπότε, καταδίκασε τον εαυτό σου, και ας μην το καταλαβαίνεις αυτό. Καταδίκασε τον εαυτό σου χωρίς να τον λυπηθείς· καταδίκασέ τον αληθινά.

Εκείνος όμως που καταδικάζει τον εαυτό του είναι έτοιμος τα πάντα να δεχθεί. Όπως κι αν του συμπεριφερθούν, θα πει: «Να 'ναι ευλογημένο, Θεέ μου. Αυτό ήταν που περίμενα». Έτσι, φεύγει ο κλέφτης· δεν μπορεί να σταθεί. Άμα καταδικάζεις τον εαυτό σου, δεν μπορεί να σταθεί ο κλέφτης· διότι με τη δική σου συγκατάθεση μένει. Όπως μια κυβέρνηση, άμα δείξει ο λαός ότι δεν τη θέλει, φεύγει. Και να θέλει να μείνει, δεν μπορεί να μείνει. Όσα τερτίπια κι αν προσπαθήσει να βρει, θα φύγει.

Έτσι κι εσύ, άμα δεν θέλεις το ρημαδιό του κλέφτη – αλλά αυτό θα το δείξεις με το να καταδικάσεις τον εαυτό σου – δεν μπορεί ο κλέφτης να μείνει ούτε λεπτό· φεύγει. Μακάριος όποιος το κάνει αυτό· μακάριος.

Από το βιβλίο: π. Συμεών Κραγιοπούλου, “Θέλεις να αγιάσεις;”, Σεπτέμβριος, Πανόραμα Θεσσαλονίκης, 2017, σελ. 165 (αποσπάσματα).

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>